

Wetenschappelijk aangetoond: mensen bestaan niet!

Door: Gábor Locht

Wat hebben Duplo en bijbelwetenschap gemeenschappelijk? Niets natuurlijk. Maar toch kun je er iets mee duidelijk maken.

Duplo, je kent het wel. Een soort Lego, maar dan voor kleinere kinderen. Wij hebben thuis een kist, waarin we alle Duplo bewaren en met drie kleine kinderen is die kist geliefd!

Denk je nu eens in dat de duplopoppetjes in de kist zouden *leven*. Hun wereld is de ruimte *in* de kist. Ze kunnen praten, kijken, lachen, huilen en veel dingen doen die mensen ook doen. Hun bewegingsvrijheid is alleen beperkt: eenmaal onderin de kist kom je niet meer zo snel boven...

Regelmatig gaat de kist open en de duplopoppetjes bovenin de kist maken dan van alles mee. Plotseling zien zij een fel licht en grijpgrage kinderarmpjes gooien de hele duplowereld overhoop. Zij worden soms uit de kist gehaald en er meestal een poos later weer in teruggesmeten. Wat ze wel niet meemaken? Van autoraces, treinreizen en schooltje spelen, tot snoekduiken in het bad! Sommige duplopoppetjes doen zelfs zulke enerverende dingen, dat van hen weken niets meer wordt vernomen. Zij zwerven dan in een verlaten hoekje van het huis...

Soortgelijke schokkende gebeurtenissen vinden zó regelmatig plaats, dat een heel aantal duplopoppetjes een wel heel gewaagde conclusie heeft getrokken: het gelooft stellig dat *mensen bestaan*. Voor anderen gaat deze conclusie veel te ver. Zij hebben zélf nog nooit mensen *gezien* en zij vinden het bespottelijk wanneer je er wél in zou geloven. Onderin de kist hebben zij een tamelijk rustig bestaan. Soms worden ook zij door elkaar geschud, maar dat heeft toch weinig invloed op hun overtuiging. Ook zij weten het zeker: het bestaan van mensen is inbeelding.

Naar goed duplogebruik is er een onderzoekscommissie ingesteld. Deze commissie pakt de zaak grondig aan: alleen wetenschappelijke argumenten tellen. Deze duplowetenschappers stellen vast dat alleen waarneembare zaken *in* de kist onderzocht kunnen worden. Alleen *binnen de kist* kunnen immers waarnemingen gedaan worden. Over wat *buiten de kist* gebeurt, kan men niets zeggen. Alle uitspraken over een mogelijke wereld *buiten de kist* zijn dan ook wetenschappelijk niet geldig.

Na veel wetenschappelijk denkwerk, zijn de wetenschappers er uit: zij stellen wetenschappelijk vast dat mensen niet bestaan. Binnen de kist zijn immers nooit mensen waargenomen.

Niet alle duplopoppetjes worden door deze wetenschappers overtuigd. Zij stellen dat zij weldegelijk menselijk handelen binnen de kist hebben gezien! Maar dit overtuigt de wetenschappers weer niet. De wetenschappelijke verklaring voor dit soort "mens-ervaringen" luidt:

'De duplopoppetjes die menen een mens te hebben waargenomen, lijden waarschijnlijk aan wanen. Wellicht duidt dit op een zwakke psychische gesteldheid, maar ook is mogelijk dat dit voortkomt uit een traumatische gebeurtenis. De "mens-ervaringen" worden immers vaak verteld ná een duplo-aardbeving. De duplopoppetjes zeggen dan een fel licht gezien te hebben, waarin zij een menselijke, grijpende hand zien. Deze traumatische gebeurtenissen worden door hen *uitgelegd* als het opengaan van het duplo-kistdeksel, waarna een mens de duplowereld door elkaar zou schudden. Wetenschappelijk gezien is deze conclusie echter niet waarschijnlijk. Het trauma van de duplo-aardbeving wordt door hen *verwerkt* door zich

deze dingen *in te beelden*. Zodoende krijgen ze enigszins grip op de werkelijkheid en geeft men zin aan rampen die duplopoppetjes nu eenmaal treffen....'

Andere "mensgelovige" duplopoppetjes komen echter met een ander bewijs voor het bestaan van mensen op de proppen. Deze poppetjes, die vlak bij de kier van het deksel wonen, stellen dat zij toekomstvoorzeggingen van mensen hebben gekregen. Enkele dagen geleden hoorden zij mensenkinderen praten over het feit dat zij de dag erna met de duplo zouden gaan spelen en warempel: de dag erna had een heel aantal duplopoppetjes een "mens-ervaring": zij zagen de kist open gaan en grote duplo-aardbevingen vonden plaats...

De duplowetenschappers willen echter alleen weten van verklaringen van *binnen de kist*. Zij geven daarom een verklaring waarin zij het bestaan van mensen – waarvan niemand het bestaan objectief kan vaststellen – niet nodig hebben. Volgens de wetenschappers hebben de "duploprofeten" hun voorzeggingen dan ook zelf bedacht. Ze hebben die volgens hen pas *na* de betreffende gebeurtenissen opgeschreven. Zodoende gaven ze troost aan hun soortgenoten. Dat sommige van de "duploprofeten" met hun dagboek kunnen aantonen dat zij hun voorzegging weldegelijk vóór de gebeurtenissen hadden opgeschreven, kan de duplowetenschappers niet overtuigen: een datum kan natuurlijk gemakkelijk zijn vervalst...

Nu weten we natuurlijk dat duplopoppetjes niet leven, maar de manier van redeneren van de duplowetenschappers loopt opvallend parallel met die van sommige bijbelwetenschappers. Ook zij gaan ervan uit dat alleen (natuur)wetenschappelijke kennis betrouwbare kennis oplevert. Nu is natuurwetenschap gebaseerd op dingen die je met je zintuigen kunt waarnemen; op de dingen die je kunt zien, ruiken, voelen en horen. In een natuurwetenschappelijke verklaring wordt daarom bij voorbaat een eventueel bestand bovennatuurlijke (dat wat je *niet* kunt waarnemen) uitgesloten.

Nu is het geheel terecht dat natuurwetenschap zich richt op die dingen die je kunt waarnemen (anders kun je nu eenmaal geen natuurwetenschap bedrijven). Maar wanneer er gezegd wordt dat dingen die je niet kunt waarnemen ook niet kunnen bestáán, gaat men een stap te ver. Dat is als een duplopoppetje dat beweert dat er geen mensen *kunnen* bestaan omdat hij zelf niet buiten de kist kan kijken.

Ervaringen van God worden dikwijls weggewuifd met de vaststelling dat iemand die redelijk nadenkt, *weet* dat God niet bestaat. Mensen zouden zich die Godservaringen slechts inbeelden. Het ingebeelde geloof in God zou steun geven in moeilijke situaties... De mogelijkheid dat mensen een échte ontmoeting met een levende Persoon hebben gehad, wordt zodoende uitgesloten. In plaats daarvan stelt men een verklaring van "binnen de kist": de ervaring is "niets anders" dan een psychisch fenomeen.

Op een zelfde manier worden Bijbelse profetieën "wegverklaard": volgens liberale theologen zijn ze altijd pas *na* de voorzegde gebeurtenissen opgeschreven. Zo zou de profeet met zijn verzinsels, mensen steun en troost hebben willen geven.... Ook hier dus een verklaring "binnen de kist".

Belangrijk is echter dat *wat je ook zegt over een wereld "buiten de kist", die uitspraak nóóit wetenschappelijk kán zijn*. Wetenschap kun je immers alleen *in* de kist doen. Een duplopoppetje kan *geloven* dat er geen mensen bestaan, maar hij kan dit onmogelijk wetenschappelijk aantonen. Het *geloof* dat er niets buiten de kist is, is net zo goed een geloof als de overtuiging dat mensen wél bestaan.

Wanneer je vervolgens gelooft dat God "op grond van de wetenschap" niet *zou kunnen* bestaan, bind je jezelf oogkleppen voor. Je *kunt* niet zeggen dat er "buiten de kist" niets is, als je alleen maar "binnen de kist" kunt kijken. Dat is als iemand die 's nachts zijn verloren

G. Locht, *De betrouwbaarheid van de Bijbel*. Online via: www.gaborlocht.nl .

autosleutel alleen onder de straatlantaarn zoekt en dan zegt: “Hij *moet* wel in het licht liggen, want naast de lantaarn kan ik niets zien...”¹

Voetnoten:

1. Deze uitspraak is ontleend aan Alvin Plantinga, geciteerd in Tim Keller, *In alle redelijkheid. Christelijk geloof voor welwillende sceptici*, Uitgeverij Van Wijnen, Franeker, 2009.